

Eshjerg og ogsaa andre Steder. Den sidste, jeg tænker paa, Ulykken ved Skagen, kostede ganske vist ikke Menneskeliv. Jeg vil spørge, om Marineministeriet fuldstændig har lagt denne Sag ned, om der intet som helst mere foretages for at fjerne Miner fra vore Farvande. Naar man i gamle Dage kom som ungt Menneske for at høre paa Folketingets vise Forhandlinger, kunde man undertiden opleve en Debat om, hvorvidt Marineministeriet ikke kunde gøre noget mere Nytte, om det f. Eks. ikke, i Stedet for særlig at hellige sig Sommertogter, der jo er det behageligste, kunde udrette et og andet i samfundsgavnligt Øjemed. Her er virkelig, synes jeg, et Omraade, hvor Marinen kunde ikke alene gøre nogen Nytte, men ogsaa vise sin Ansvarfølelse ved virkelig at hjælpe os til Tilvejebringelsen af saadanne Forhold, at vi i alt Fald nogenlunde sikkert kan færdes i vore egne Farvande. Jeg beder den ærede Marineminister, som jeg i øvrigt fra Forhandlingerne i Finansudvalget forrige Aar ved har haft sin Opmærksomhed stærkt henvendt paa denne Sag, udtale sig derom, om ikke for andet, saa til Beroligelse for de Mennesker, som finder, at der ikke er gjort tilstrækkeligt paa dette Omraade.

Jeg vil dernæst gøre en enkelt Bemærkning til den højtærede Undervisningsminister. Finder han ikke, at Tidspunktet nu, da alt andet forhøjes, er inde til ogsaa at forhøje Skolemulkterne? Det er ikke, fordi jeg ønsker, at Folk i og for sig skal have større Udgifter paa den Konto, skønt de Udgifter, som de i den Henseende har, kan de frigøre sig for, men jeg har gjort den Erfaring, at efter at Daglønnen er steget, gaar man fra hensynsløse Husbonders Side saa vidt, at man foretrækker at holde Tjenestedrenge helt hjemme fra Skole og betale selv den allerhøjeste Skolemulk, der kan idømmes efter de nugældende Bestemmelser, fremfor at antage en Daglejer. Jeg tror, det vilde være rigtigt, at Undervisningsministeren havde sin Opmærksomhed henvendt ogsaa paa dette Punkt.

Medens jeg er ved Skolen, vil jeg ogsaa sige et Par Ord til den Minister, som staar Skoleministeren nærmest, nemlig Kirkeministeren. Jeg vil spørge den højtærede Minister, hvorledes Roskilde Domkirkes økonomiske Stilling egentlig er. Saa vidt jeg ved, indtager Bestyrelsen af Roskilde Domkirke paa en vis Maade en Stilling som en Art Stat i Staten. Den vil ikke have, at Lovgivningsmagten blander

sine Fingre i dens Sager. Men vi ser dog i Aar, at den samme Bestyrelse er kommet til Regeringen og Rigsdagen og har forlangt 100 000 Kr. i Tilskud til det for Tiden under Opførelse værende Gravkapel for det glücksborgske Kongehus. Naar Bestyrelsen vil have Lov til i enhver Henseende at styre sine egne Sager, maa den efter min Mening ogsaa være klar over, at naar den vil bygge, maa den have Pengene til Rede uden at behøve straks at løbe til Rigsdagen. Jeg tror, det vilde være heldigt, om den ærede Kirkeminister fik noget mere Haand i Hanke med Roskilde Domkirkes Administration, end han hidtil har haft. For øvrigt lever vi jo i en Tid, som med en historisk Vending er blevet betegnet som en Tid, hvor Kongekronerne triller hen ad Gaden, og naar man hører det, kan man som almindelig dødelig komme til at tænke paa, om Kongerne ikke skulde kunne begraves paa samme Maade som andre dødelige. Vi har ikke hørt om Bolignød for døde undtagen for kongelige Personer, men der maa altsaa være Bolignød i dette Tilfælde, hvor man anser det for nødvendigt at ofre mange Hundrede Tusinde Kroner paa at rejse et nyt Gravkapel. Som almindeligt Menneske vil jeg gerne have Lov til at sige, at jeg, trods al den Rangforskul, man møder i denne Verden, altid har ment, at der om Konger maa gælde det samme som om os andre: Af Jord er du kommen, til Jord skal du blive, og med Hensyn til det kongelige Begravelsesvæsen havde jeg ikke noget imod, at ogsaa det Synspunkt kunde blive lagt til Grund.

Overfor den højtærede Indenrigsminister vil jeg gerne udtale min stærkeste Tilslutning til de Udtalelser, der forleden faldt her fra det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen) om en Ændring i den kommunale Skattelovs § 7. Det er et Spørgsmaal, der i høj Grad beskæftiger ikke blot de Medborgere, der har med kommunale Sager at gøre indenfor Byraad og Ligningskommissioner, men som navnlig de mindre Skatteydere i høj Grad er interesserede i, og man forstaar ikke rigtig, at vi ikke for længst har taget fat paa denne Sag herinde. Den har været omtalt mange Gange, først af det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) og senere i Sommer af det ærede Medlem for Aarhus Amts nordre Valgkreds (Stilling) og af flere andre indenfor mit Parti. Det, man kræver, og som det er paalagt mig som min Kreds' Repræsentant at henstille, er, at Skattefradraget 65 pCt. paa Grund af de